

1. ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ !

Μέσο: Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Ημ. Έκδοσης: . . . 22/11/2025 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 22/11/2025

Σελίδα: 1

Η «ΕΦ.ΣΥΝ.» ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ

ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ!

ΤΟ
ΘΕΜΑ
ΤΗΣ
«ΕΦ.ΣΥΝ.»

**ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ
ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑΣ**
καθίσταται η αιμοδοσία,
με πρωτοβουλία
Αδ. Γεωργιάδη

ΤΙ ΑΝΑΦΕΡΕΙ
το 20σέλιδο σχέδιο
νόμου του **υπουργείου
Υγείας**, που εξασφάλισε
η εφημερίδα μας

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΟΧΕΥΣΗ
είχε το υπουργείο
και τον Μάιο του 2024,
αλλά τότε η απόπειρα
ιδιωτικοποίησης
πάγωσε, μετά
το ρεπορτάζ μας.
Τώρα;

ΣΕΛ. 2, 22-23

Της **ΝΤΑΝΙ ΒΕΡΓΟΥ**
danivergou@yahoo.com

Επιχειρεί ξανά να φέρει η κυβέρνηση της Ν.Δ. νομοσχέδιο για το εμπόριο του αίματος/πλάσματος. Το σχέδιο, με προτεινόμενο τίτλο «Θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας Κέντρων Συλλογής Πλάσματος προς Κλασματοποίηση», ιδιωτικοποιεί και εμπορευματοποιεί το αίμα, τα συστατικά και τα προϊόντα του.

Μια δεύτερη επιχείρηση ξεπουλήματος του αίματος/πλάσματος που έρχεται ενάμιση χρόνο μετά την αποκάλυψη της «Εφ.Συν.» του 2008 σχεδίου νόμου με προτεινόμενο τίτλο «Αναδιοργάνωση του συστήματος διαχείρισης αίματος, συστατικών αίματος και προϊόντων αίματος ως ΟΑΠΑ», του **Υπουργείου Υγείας** τον Μάιο του 2024 (πρωτοσέλιδο: «Το αίμα των εθελοντών δώρο στις φαρμακευτικές», 27/5/2024) που μπήκε στον... πάγο.

Η Big Pharma όμως επιμένει και έτσι με τη νέα πρότασή της η Ν.Δ. σπρώχνει ξανά ένα σκοταδιστικό, ανεξέλεγκτο πλαίσιο για το αίμα στη χώρα, καθιστώντας το αντικείμενο αγοραπωλησίας και πετώντας στα σκουπίδια τις αρχές της αιμοδοσίας που βασίζονται στην προσφορά και στον εθελοντισμό. Από το αίμα (το πλάσμα και τα παράγωγά του) των ανθρώπων τους οποίους θα αποζημιώνει πενιχρά για τον χρόνο και την αναστάτωση τους, όπως ρητά ορίζει το νομοσχέδιο της κυβέρνησης, η φαρμακοβιομηχανία θα κερδοσκοπεί απροκάλυπτα, φτιάχνοντας από πανάρχαιες θεραπείες μέχρι και τις ειδικές ανοσοσφαιρίνες (εμβόλια)!

Στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης της Ν.Δ. με τους γίγαντες της βιομηχανίας του φαρμάκου βρίσκεται αυτή τη φορά ο άνθρωπος ως πρώτη ύλη, κάτι πολύ επικίνδυνο. Δεν διατάζει η Νέα Δημοκρατία να μετατρέψει σε πειραματόζωα εκατομμύρια ανθρώπους για χάρη του κέρδους της φαρμακοβιομηχανίας του πλάσματος, της οποίας τα συμφέροντα ξεκάθαρα θέλει να εξυπηρετήσει.

Το νομοσχέδιο στο μικροσκόπιο

Το νέο 20σέλιδο σχέδιο νόμου που συντάχθηκε εκ νέου τον Δεκέμβριο του 2024 και μοίρασε, μιλιακτικά ο ίδιος ο **Υπουργός Υγείας** **Αδωνις Γεωργιάδης** σε συγκεκριμένες ενώσεις ασθενών τον Σεπτέμβριο του 2025, κρατάει το Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας (ΕΚΕΑ) σε ρόλο «συντονιστή» για το θεαθήναι, γιατί δεν μπορεί να κάνει αλλιώς αφού δεσμεύεται από τους διεθνείς κανονισμούς, αλλά δημιουργεί ιδιωτικά κέντρα στρατολόγησης δωτών και συλλογής πλάσματος. Δεν αναφέρει όμως σε κανένα σημείο του σχεδίου νόμου τι θα κάνει με το πλάσμα που θα συλλέγεται, πού θα κατευθύνεται αυτό, τι προϊόντα θα παράγονται, με τι κόστος για το ελληνικό Δημόσιο και με ποιον τρόπο αυτά τα προϊόντα θα καταλήγουν στην ελληνική αγορά ώστε να καλύπτουν τις ανάγκες των Ελλήνων ασθενών. Παράδειγμα προς αποφυγή αποτελεί η Τσεχία που, παρά το γεγονός ότι έχει μία από τις μεγαλύτερες συλλογές πλάσματος βασισμένη σε ιδιωτικά κέντρα, αδυνατεί

ΧΑΡΙΖΟΥΝ ΤΟ ΑΙΜΑ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΕΣ

Ο **Αδωνις Γεωργιάδης** επαναφέρει το σχέδιο ξεπουλήματος του αίματος/πλάσματος στην Big Pharma • Τι λέει ο Ευρωπαϊκός Κανονισμός 2024/1938 για τις Ουσίες Ανθρώπινης Προέλευσης (ΟΑΠ), συμπεριλαμβανομένων του αίματος και του πλάσματος

ΤΟ
ΘΕΜΑ
ΤΗΣ
«ΕΦ.ΣΥΝ.»

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ

Η προηγούμενη σχετική αποκάλυψη της «Εφ.Συν.» στις 27/5/2024

επαγγέλματος», χωρίς να θέτει ως προϋπόθεση να διαθέτει την απαραίτητη εμπειρογνωμοσύνη (π.χ. αιματολόγος), όταν για τα Κέντρα Αίματος και τις νοσοκομειακές υπηρεσίες αιμοδοσίας της χώρας μας ο επικεφαλής θα πρέπει να είναι ιατρός κάτοχος ειδικότητας Αιματολογίας ή Βιοπαθολογίας!

ΥΠΡΟΣΩΠΙΚΟ που παρίσταται κατά τη δωρεά πλάσματος». Θα διεξάγει το ΕΚΕΑ ελέγχους αν είναι παρόντες οι εργαζόμενοι στα κέντρα δωρεάς πλάσματος;

ΔΙΑΣΦΑΛΙΖΕΙ την προστασία εμπιστευτικότητας, ακεραιότητας και της διαθεσιμότητας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των δωτών πλάσματος και συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις για την επείγουσα ιατρική περίθαλψη των δωτών πλάσματος προς κλασματοποίηση». Τι σημαίνει «διαθεσιμότητα των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα»; Σε ποιον θα είναι διαθέσιμα; Και τι είναι η «επείγουσα ιατρική περίθαλψη των δωτών»;

να καλύψει τις ανάγκες των ασθενών της, όπως πρόσφατα αποκάλυψε ο **Υπουργός Υγείας** της χώρας στο συνέδριο του διεθνούς Συνδέσμου της Φαρμακοβιομηχανίας για το Πλάσμα (PPTA).

Αντικείμενο του νομοσχεδίου όπως ορίζεται στο άρθρο 2 είναι:

Α. Η δημιουργία και ο καθορισμός του πλαισίου λειτουργίας των κέντρων συλλογής πλάσματος προς κλασματοποίηση

Β. Ο καθορισμός της αδειοδοτικής διαδικασίας των κέντρων συλλογής πλάσματος προς κλασματοποίηση

Υ. Η εξειδίκευση των υποχρεώσεων που οφείλουν να τηρούν τα κέντρα συλλογής πλάσματος προς κλασματοποίηση, καθώς και των κυρώσεων που επισύρει η παράβασή τους».

Παρακάτω, στο 6ο άρθρο του νομοσχεδίου ορίζεται ποιοι μπορούν να λάβουν άδεια κέντρου συλλογής πλάσματος. Σύμφωνα με το άρθρο, αδειοδότηση μπορεί να δοθεί:

Α. Σε φυσικά πρόσωπα που διαθέτουν άδεια ή βεβαίωση άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος

Β. Σε φυσικά πρόσωπα με την προϋπόθεση ότι για τη λειτουργία των κέντρων συλλογής πλάσματος προς κλασματοποίηση ορίζεται επιστημονικά υπεύθυνος για κάθε παροχή υπηρεσίας ιατρός κάτοχος άδειας ή βεβαίωσης άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος

Υ. Σε νομικά πρόσωπα που συνιστώνται και λειτουργούν σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις με την προϋπόθεση ότι για τη λειτουργία κέντρων συλλογής πλάσματος προς κλασματοποίηση ορίζεται επιστημονικά υπεύθυνος για κάθε παροχή υπηρεσίας ιατρός κάτοχος άδειας ή βε-

βαίωσης άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος».

Με δυο λόγια, μπορεί οποιοσδήποτε έχει συνεργάτες γιατρούς να ανοίξει ένα τέτοιο κέντρο, ενώ εντύπωση προκαλεί πρόταση που ακολουθεί σύμφωνα με την οποία αναφέρεται ότι αδειοδότηση θα δίνεται «και με την τήρηση των ειδικών προϋποθέσεων που θα οριστούν με την απόφαση του υπουργού Υγείας»...

Στο άρθρο 8 όπου περιγράφεται η διαδικασία αδειοδότησης αναφέρεται ότι «άδεια ίδρυσης και λειτουργίας χορηγείται με απόφαση του υπουργού Υγείας κατόπιν εισήγησης του ΕΚΕΑ».

Ποιες είναι οι προϋποθέσεις αδειοδότησης;

Α. Επαρκές προσωπικό και τεχνικός εξοπλισμός», χωρίς να αναφέρει ποιο/πόσο είναι το επαρκές προσωπικό και ο τεχνικός εξοπλισμός.

Β. Επικεφαλής ιατρός κάτοχος άδειας ή βεβαίωσης άσκησης του ιατρικού

ΟΛΟ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ

Συνοψίζοντας, για να μπορεί κανείς να λάβει αίμα, πρέπει να έχει «επαρκές προσωπικό και τεχνικό εξοπλισμό», αυτό το προσωπικό «να παρίσταται», επικεφαλής να είναι ένας γιατρός αλλά όχι εξειδικευμένος στην αιματολογία ή τη βιοπαθολογία και να προστατεύει από τη μία και από την άλλη να διαθέτει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των δωτών, να κάνει σωστά τη συλλογή των δωρεών και να συμμορφώνεται όταν κάποιος δότης χρειαστεί επείγουσα ιατρική βοήθεια.

Στο σχετικό άρθρο ακολουθεί παράγραφος που ορίζει ότι «η προϋπόθεση της περίπτωσης β δεν εφαρμόζεται για τα κέντρα συλλογής πλάσματος προς κλασματοποίηση με αποκλειστικό σκοπό τη στρατολόγηση δωτών πλάσματος». Θα υπάρχουν δηλαδή κέντρα που θα ασχολούνται αποκλειστικά και μόνο με τη «στρατολόγηση δωτών». Με ποιους τρόπους και τι κριτήρια θα γίνεται αυτή, ποιος θα είναι υπεύθυνος για την τήρηση κανόνων ηθικής και δεοντολογίας σε αυτή τη διαδικασία, αφού δεν απαιτείται σε αυτά να υπάρχει υπεύθυνος γιατρός;

Τέλος, το άρθρο 14 με τον παραπλανητικό τίτλο «Εθελοντικός και μη αμειβόμενος χαρακτήρας δωρεάς πλάσματος προς κλασματοποίηση», στο οποίο προδιαγράφονται με ασφινεία οι όποιες προϋποθέσεις στρατολόγησης, αναφέρει ότι:

1. Επιτρέπεται η καταβολή κατ' αποκοπή αποζημίωσης δαπανών από τα κέντρα συλλογής πλάσματος προς κλασματοποίηση σε δότες για την κάλυψη δαπανών που σχετίζονται με τη συμμετοχή τους σε δωρεές πλάσματος.

2. Η κατ' αποκοπή αποζημίωση δαπανών είναι ακατάσχετη και αφορολόγητη, δεν υπόκειται σε κανενός είδους παρακράτηση και δεν συμψηφίζεται με οφειλές των δωτών πλάσματος προς κλασματοποίηση με οφειλές στο Δημόσιο είτε ασφαλιστικά ταμεία για οποιαδήποτε αιτία.

3. Οι δότες πλάσματος μπορούν να επιλέξουν να μην αποζημιωθούν».

Η ασφαλέστερη πηγή αίματος/πλάσματος είναι η εθελοντική αιμοδοσία, όπως έχει καταδειχθεί από την ιστορία της αιμοδοσίας. Η ιδιωτική επί αμοιβή συλλογή αίματος ή/και πλάσματος, πέραν του ηθικού διλήμματος που θέτει, της πώλησης δηλαδή ανθρώπινων ιστών που επί της ουσίας δεν διαφέρει από την αγοραπωλησία οργάνων, θέτει πρωτίστως και

ένα θέμα ασφάλειας. Η εθελοντική προσφορά αίματος/πλάσματος παρέχει ασφαλέστερα προϊόντα, καθώς το κίνητρο της αποζημίωσης υπονομεύει την ειλικρινή δήλωση του ιστορικού του δότη, όπως καταδεικνύεται από δεκάδες μελέτες. Πιερτρηνή απόδειξη αποτελεί το σκάνδαλο που συγκλονίζει τη Βρετανία για τη μόλυνση με ηπατίτιδα και AIDS 3.000

αιμορροφιλικών τις δεκαετίες '70-'90 επειδή μεταγγίστηκαν με παράγοντες πήξης από τις ΗΠΑ, που συνέλεξαν πλάσμα από αμειβόμενους δότες κρατούμενους φυλακών.

Τα σχέδια της φαρμακοβιομηχανίας

Την ιδιωτικοποίηση του αίματος και των παραγώγων του απαιτούν πλέον εδώ και τώρα ανοιχτά οι φαρμακοβιομήχανοι, με τον Σύνδεσμο Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδας (ΣΦΕΕ) να δημοσιοποιεί πρόσφατα το «εθνικό πλαίσιο για τα παράγωγα αίματος - προτάσεις πολιτικών υγείας για τη διασφάλιση της επάρκειας των παραγώγων αίματος και της πρόσδοσης της δημόσιας υγείας».

Ο ΣΦΕΕ ζητάει τη «θέσπιση σύγχρονων πολιτικών που θα:

α. ενθαρρύνουν τις δωρεές πλάσματος μέσω πλάσμοφαίρεσης
β. επιτρέπουν τη σύμπραξη δημόσιου-ιδιωτικού τομέα για την παραγωγή παραγώγων αίματος και

γ. προσελκύουν επενδύσεις σχετιζόμενες με τη δημιουργία Κέντρων Συλλογής Πλάσματος».

Με το απολύτως ψευδές πρόσχημα το... καλό των «περισσότερων των 21.000 ασθενών με χρόνιες και σπάνιες παθήσεις» για τους οποίους οι φαρμακοβιομήχανοι... μεριμνούν ώστε να «έχουν σταθερή, ασφαλή και ισότιμη πρόσβαση σε κρίσιμες θεραπείες», ο ΣΦΕΕ απαιτεί ένα μοντέρνο, αποτελεσματικό και ευρωπαϊκά εναρμονισμένο πλαίσιο πλάσματος.

Όσο για το «ευρωπαϊκά εναρμονισμένο πλαίσιο» και αυτό ως πρόσχημα χρησιμοποιείται, αφού ο Ευρωπαϊκός Κανονισμός 2024/1938 για τις Ουσίες Ανθρώπινης Προέλευσης (ΟΑΠ), συμπεριλαμβανομένου του αίματος και του πλάσματος, ο οποίος δεν χρειάζεται καν ενσωμάτωση στις εθνικές νομοθεσίες, απλώς εφορμάζεται, κάνει ιδιαίτερη αναφορά στους κινδύνους που αφορούν ειδικά την παραγωγή προϊόντων πλάσματος, υποδεικνύοντας τον τρόπο που θα πρέπει αυτά να θεσμοθετηθούν.

«Σε περιπτώσεις που η διαθεσιμότητα ΟΑΠ κρίσιμης σημασίας ή προϊόντων που

Μεσαίωνας

«ΜΑΣ ΓΥΡΝΑΝΕ ΠΙΣΩ, στον πρόσφατο... Μεσαίωνα της δεκαετίας του '70, προ το 1976, όταν αγοράζαμε το αίμα. Υπήρχαν επαγγελματίες αιμοδοτές, τους έβρισκες πάντα στο καφενείο απέναντι από το 'Δρακοπούλειο' (Κέντρο Αιμοδοσίας και Μονάδα Μεσογειακής Αναιμίας) στην πλατεία Βαθι. Πλήρωνες και σου έδιναν αίμα», περιγράφει στην «Εφ. Συν.» η Βάνα Μυρίλλα. Η αντιπρόεδρος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Θαλασσαιμίας και γενική γραμματέας του Πανελληνίου Σύνλογου Πασχόντων από Μεσογειακή Αναιμία και Δρεπανοκυτταρική Νόσο θυμάται με τρόμο το παρελθόν: «Τότε μολυνθήκαν 7 άτομα με μεσογειακή αναιμία και πέθαναν. Ετσι βγήκε το σκάνδαλο με την αγοραπωλησία του αίματος. Μετά από αυτό έγινε δωρεάν η αιμοδοσία».

Οι ιδιωτικές (εμπορικές) τράπεζες αίματος λειτουργούσαν παράνομα, ενώ το 1972 επιχειρήθηκε να νομιμοποιηθούν, απόφαση που ανατράπηκε μετά από σθεναρή αντίδραση των τότε διευθυντών των Κέντρων Αιμοδοσίας. Το 1979, επί υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών Σ. Δοξιάδη, κλείνουν οριστικά και οι τελευταίες ιδιωτικές τράπεζες αίματος.

παρασκευάζονται από ΟΑΠ κρίσιμης σημασίας εξαρτάται από δυνητικά εμπορικά συμφέροντα, όπως εκείνα που σχετίζονται με την παραγωγή και διανομή προϊόντων προερχόμενων από πλάσμα», αναφέρει ο κανονισμός στο σημείο 68, «υπάρχει κίνδυνος να μη δίνεται προτεραιότητα στα συμφέροντα των ασθενών και της έρευνας και, συνεπώς, να τίθενται σε κίνδυνο η ποιότητα και η ασφάλεια των ΟΑΠ και των δωτών και ληπτών ΟΑΠ. Θα μπορούσαν ακόμη και να ανακύψουν καταστάσεις όπου ορισμένα προϊόντα χαμηλού κέρδους δεν παράγονται πλέον, με αποτέλεσμα να

παρεμποδίζεται η προσβασιμότητά τους για τους ασθενείς. Ως εκ τούτου, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις εύλογες προσπάθειες για την κατάλληλη και συνεχή προσφορά ΟΑΠ κρίσιμης σημασίας, τα κράτη-μέλη συμβάλλουν στον περιορισμό του κινδύνου ελλείψεων προϊόντων που παρασκευάζονται από ΟΑΠ κρίσιμης σημασίας».

«Δεδομένου ότι είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί η διαθεσιμότητα ΟΑΠ για ιατρικούς θεραπευτικούς λόγους», σύμφωνα με το σημείο 64 του κανονισμού, συστήνεται «στα κράτη-μέλη και στην Ένωση να στηρίξουν τη δημιουργία δημόσιων κέντρων δωρεάς και να προωθήσουν τις εθελοντικές και μη αμειβόμενες δωρεές ΟΑΠ, συμπεριλαμβανομένου του πλάσματος, υψηλής ποιότητας και ασφάλειας, προκειμένου να αυξηθεί κατ' αυτόν τον τρόπο η αυτάρκεια στην Ένωση».

Παράλληλα, «για να αυξηθεί η ευρωπαϊκή αυτάρκεια όσον αφορά τις ΟΑΠ, τα κράτη-μέλη θα πρέπει να παροτρυνθούν να αυξήσουν την ικανότητα συλλογής και τη βάση των δωτών ΟΑΠ κρίσιμης σημασίας, ιδίως πλάσματος, αναπτύσσοντας μη κερδοσκοπικά και δημόσια προγράμματα πλάσμοφαίρεσης», σύμφωνα με το σημείο 65 του κανονισμού.

Η ελληνική κυβέρνηση, στο πλήρως αρρυθμιστο ελληνικό νομοθετικό πλαίσιο όσον αφορά τις Ουσίες Ανθρώπινης Προέλευσης, επιλέγει το αίμα και το πλάσμα, που είναι τα πλέον ρυθμισμένα στη χώρα, γιατί προφανώς θέλει να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα της φαρμακοβιομηχανίας του πλάσματος, αγνοώντας επιδεικτικά τις συστάσεις αυτού του ίδιου του κανονισμού!

Κραυγές ασθενειών από τους ασθενείς

Κατηγορηματικά αντίθετοι στα σχέδια του ΣΦΕΕ είναι οι ασθενείς, στους κόλπους των οποίων έχει σημάνει συναγερμός. «Επικίνδυνο για την επάρκεια και την ασφάλεια του αίματος και των παραγώγων του στη χώρα μας το Position Paper του ΣΦΕΕ», καταγγέλλει η Ελληνική Ομοσπονδία Θαλασσαιμίας (ΕΟΘΑ).

Πα «εμπορευματοποίηση του πλάσματος» κάνουν λόγο σε κοινή ανακοίνωσή τους ο Πανελλήνιος Σύνλογος Πασχόντων από Μεσογειακή Αναιμία και Δρεπανοκυτταρική Νόσο και ο Πανελλήνιος Σύνλογος Ασθενών με Ανοσοανεπάρκειες «Γαλνός» και καλούν την «Πολιτεία να διαφυλάξει τον δημόσιο και εθελοντικό χαρακτήρα της αιμοδοσίας και να απορρίψει κάθε σχέδιο ιδιωτικοποίησης της συλλογής πλάσματος».

Οι προτάσεις του ΣΦΕΕ περί προσέλκυσης επενδύσεων «θέτουν σε κίνδυνο την επάρκεια αιματοεργασιών και των παραγώγων στη χώρα μας. Σε μια χώρα σαν την Ελλάδα όπου το 65% του συλλεγόμενου αίματος γίνεται από εθελοντές αιμοδότες και το 35% από το συγγενικό περιβάλλον, είναι τρομακτικό να μιλάμε για ιδιωτικά κέντρα συλλογής πλάσματος, που θα «ενθαρρύνουν» με οποιονδήποτε τρόπο τους δότες. Μιλάμε για περαιτέρω μείωση των εθελοντών αιμοδοτών και συνεπώς την κατάρρευση της εθελοντικής, μη αμειβόμενης και μη ανταποδοτικής αιμοδοσίας», απαντούν οι σύλλογοι ασθενών.